

raabe sig, men Søværnsloven er en virkelig Gjerning, Noget, Thinget kan være stolt af, og Noget, om hvilket vi, naar vi komme til vore Vælgere, kunne være bekendte at sige: Det have vi dog faaet udrettet. Om vi komme tilende med denne Sag, der her ligger for, synes at være overmaade tvivlsomt; den er efter min Mening lige ved at strande, og det kan ikke nytte, at Styrmændene raaber paa Passagererne og kalder dem til Pumpene, thi de ville ikke længere lystre ham, de ville gaa deres egne Veie; saaledes ser det idetmindste ud. Altsaa, der er stor Udsigt til, at dette Skib skal strande.

Spørge vi nu om, hvem der er Marsag i dette jeg kan sige sørgelige Resultat, tvivler jeg ikke om, at Behreidelser ville regne ned paa forskellige Hold. De ere allerede regnede ned fra een Side imod en anden Side i stort Omfang, og de ville blive endnu stærkere, naar Faldet kommer, men jeg vil dog bede ærede Medlemmer og bede det hele Folk om ikke at flytte Ansvarer fra det Sted, hvor det ligger. Der er, mine Herrer, to Mænd, som have taget denne Sag i deres Haand lige fra første Færd, og de have taget den i deres Haand med en saadan Vælde, at alle vi Andre faa at sige have været udelukkede fra at røre ved den. Jeg behøver ikke at sige, hvem de to Mænd ere, Enhver føler det, efter hvad der er sket, og hvad der er foregaaet for vore Dine. Jeg tilføjer, at disse Mænd begyndte under gode Auspicer, med en Medbør, som virkelig varslede et bedre Resultat end det, der synes at skulle komme. Det ærede Medlem for Kolding skrev paa sit Skjold Bælgspøget: Jeg vil væрге mit Land, jeg vil møde frem med 200,000 Mand og forsvare vort gamle Fædreland. Og det ærede Medlem gik til Arbeidet med en Freidighed og Lyft, som var værd at se paa. Men det ærede Medlem er gaaet svanger i 9 Maanedes, og hvad er det saa for et Barn, der er bragt til Verden? I Sandhed, man kunde sige med det gamle Ord: Bjerget skulde føde, og det fødte en latterlig lille Mus. Thi det Forslag, som det ærede Medlem er kommet frem med her, er i Sammenligning med de store Buer han stillede om 200,000 Mand, saa latterlig lille, at man i høi Grad maa tvivle om, at dette Barn er levedygtigt. Selv om vi Alle ville være enige om at svøbe det i Bomuld og føre det over i Fællesudvalg, er det dog i høi Grad tvivlsomt, om dette Barn har Leveevne. Man er i Tvivl, om det er født for tidlig, eller om det er en Sildefødning; men at dette tyndbenede lille Foster mangler al Evne til at kunne bære det, som det ærede Medlem selv med Rette har kaldt Danmarks Livssag, synes Alle at være enige om undtagen høist det ærede Medlem selv. Altsaa en stor Del, jeg tør sige den væsentligste Del af Skylden for, at denne Sag ikke bliver bragt tilende, maa det ærede Medlem for Kolding bære, ligesaa vist som han skulde have

havt Wren, ifald Sagen var ført igjennem. Sa, det kan ikke nytte, det ærede Medlem ryster paa Hovedet, han er gaaet i Spidsen, har holdt Fanen, de andre, Krigsministeren inklusive, have fulgt hans Fane og ingen Andens. Altsaa, det er det ærede Medlem, der faar at bære Ansvarer for, at denne Sag ikke bliver færdig i dette Aar, hvis den ikke bliver det. Jeg skal ogsaa indrømme, at, er det en Skuffelse for det danske Folk, at Sagen ikke bliver ført tilende, maa det være en endnu større Skuffelse for det ærede Medlem. Thi han er, det skal jeg erkjende, gaaet til Arbeidet med en Alvor og en Freidighed, som virkelig fortjente en bedre Belønning end den, at denne Sag skal tabe tabe sig i Sandet. Det ærede Medlem har med Rette sagt os i forrige Møde, at han, netop han har arbeidet for denne Sag. Nu skal jeg erkjende, at det ikke var nogen vanskelig Sag at arbejde for. Thi hvor ere de originale Tanker? De vare givne iforeiden; det meste Arbeide bestod egentlig i at læse Korrektur; det største Arbeide er faldet paa Sætttere, Trykkere, Bogbindere og Korrektører; de have virkelig været satte i overmaade stor Bævægelse. At det ærede Medlem ogsaa har arbeidet, tvivler jeg ikke om; thi det ærede Medlem har en formelig Lidenskab for at arbejde. Men der er to Slags Arbeide. Der er et Arbeide, som gaar tungt, og som ikke frembringer noget Resultat, men vel stor Anstrengelse. Man kunde sammenligne det med det Arbeide, som en Dampstøvemaskine udfører. Den sluger, hvad der gives den, hvad enten det er Sæd eller Langhalm, forarbejder det og bringer det frem igjen, rigtignok i en noget forskjellig Skikkelse. Mangler der paa en saadan Dampstøvemaskine f. Ex. et Sorterapparat, bliver det, der kommer frem, næsten alt sammen Uvner og Enter og meget lidt Kjerne. Saaledes gaar det virkelig ogsaa med en Sag som denne; naar den er bleven saa fortærsket, som den er, er der ikke megen Kjerne at finde i den mere. Det ærede Medlem behreidede mig i sidste Møde Mangel paa Alvor overfor denne Sag. Jeg maa derom sige til det ærede Medlem, at der er Tilfælde i Livet, hvor det Tragiske og det Komiske staa saa nær ved hinanden, at det selv under de mest ophøjede Passager kan være vanskeligt at holde sine Lattermusfler i Ro. Ex-tremterne ligge jo, som det ærede Medlem veed, meget ofte meget nær ved hinanden. Der var kun eet Skridt fra Kapitolium til den tarpske Klippe. Der gives ofte kun et Skridt fra den høieste Nathos til det mest Latterlige. Det ærede Medlem truede med, at, hvis denne Sag ikke blev fuldendt i dette Aar, vilde han nedlægge Arbeidet og gjøre Strike. Sa, hvis jeg troede, at det ærede Medlem kunde holde dette Løfte, vilde jeg raade det høie Thing til at opsætte denne Sags Gjennemførelse til Oktober. Men jeg er overbevist om, at det ærede Medlem — hans Forsætter være iøv-